

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2002

Utgiven i Helsingfors den 12 april 2002

Nr 274—276

INNEHÅLL

Nr		Sidan
274	Statsrådets förordning om säkerhetsrådgivare för landtransport av farliga ämnen	761
275	Statsrådets förordning om ändring av förordningen om körtillstånd för förare av fordon som transporterar farliga ämnen	768
276	Social- och hälsovårdsministeriets förordning om ändring av social- och hälsovårdsministeriets förordning om beräkning av jämkad solvens för försäkringsgrupper	770

Nr 274

Statsrådets förordning

om säkerhetsrådgivare för landtransport av farliga ämnen

Given i Helsingfors den 27 mars 2002

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från kommunikationsministeriet, föreskrivs med stöd av 10 b § lagen den 2 augusti 1994 om transport av farliga ämnen (719/1994), sådant detta lagrum lyder i lag 124/2001:

1 §

Förordningens syfte

Syftet med denna förordning är att främja säkerheten vid väg- och järnvägstransport av farliga ämnen samt att förebygga skador som de kan orsaka människor, egendom eller miljön.

2 §

Definitioner

I denna förordning avses med

- 1) *ministerium* kommunikationsministeriet,
- 2) *farliga ämnen* sådana farliga ämnen som avses i 3 § 1 punkten lagen om transport av farliga ämnen (719/1994),
- 3) *transport av farliga ämnen*
- a) vägtransport av farliga ämnen,

- b) järnvägstransport av farliga ämnen,
- c) fyllande av kärl och tankar med farliga ämnen och annat förpackande av sådana ämnen för transport på väg eller järnväg,
- d) lastning av farliga ämnen för transport på väg eller järnväg,
- e) lossning av farliga ämnen i samband med transport på väg eller järnväg, om verksamheten inverkar på transportens säkerhet, eller
- f) uppgörande av de transporthandlingar som behövs vid transport av farliga ämnen på väg eller järnväg samt annan verksamhet i anslutning till transporten vilken inverkar på transportens säkerhet,

- 4) *verksamhetsidkare* varje fysisk och juridisk person, varje annan sammanslutning och grupp av personer samt varje myndighetsorgan som bedriver transport av farliga ämnen.

Kommissionens direktiv 2001/6/EG (32001L0006); EGT nr L 30, 1.2.2001, s. 42
Kommissionens direktiv 2001/7/EG (32001L0007); EGT nr L 30, 1.2.2001, s. 43

3 §

Skyldighet att utse säkerhetsrådgivare

Verksamhetsidkaren skall utse en eller flera säkerhetsrådgivare för att sköta föreskrivna uppgifter under verksamhetsidkarens tillsyn.

En säkerhetsrådgivare behöver dock inte utses, om

1) transport av farliga ämnen sker under försvarsmaktens tillsyn eller med försvarsmaktens fordon,

2) transport av farliga ämnen bedrivs tillfälligt i hemlandet, förutsatt att verksamheten orsakar endast minimal fara för människor, egendom eller miljön,

3) verksamhetsidkarens transporter av farliga ämnen

a) uppfyller villkoren i punkt 1.1.3 eller kapitel 3.4 i bilaga A till ministeriets förordning om transport av farliga ämnen på väg (277/2002),

b) är sådana transporter som avses i bilaga C till den förordning som nämns i a-punkten, eller

4) verksamhetsidkarens transporter av farliga ämnen uppfyller villkoren i punkt 1.1.3 eller kapitel 3.4 i kommunikationsministeriets förordning om transport av farliga ämnen på järnväg (278/2002).

4 §

Säkerhetsrådgivarens kompetens

Säkerhetsrådgivaren skall inneha ett intyg enligt denna förordning över avlagt prov som visar att personen i fråga har sådana kunskaper som behövs i säkerhetsrådgivarens uppgifter och som gäller transportslaget i fråga vid transport av samtliga farliga ämnen.

Utöver transportslaget i fråga kan säkerhetsrådgivaren, med avvikelse från 1 mom., specialisera sig på transport av farliga ämnen endast i en eller flera av följande kategorier:

1) ämnen som hör till klass 1,

2) ämnen som hör till klass 2,

3) ämnen som hör till klass 7,

4) ämnen som hör till klass 3, 4.1, 4.2, 4.3, 5.1, 5.2, 6.1, 6.2, 8 och 9.

Den som utses till säkerhetsrådgivare skall skriftligen samtycka till uppdraget och ha

kännedom om den verksamhet som verksamhetsidkaren i fråga bedriver.

Till säkerhetsrådgivare kan utses en person som är anställd eller chef hos verksamhetsidkaren, verksamhetsidkarens ägare eller någon som inte tillhör verksamhetsidkaren. Rådgivaren skall dock ha faktiska förutsättningar att sköta de uppgifter som ankommer på säkerhetsrådgivaren.

5 §

Säkerhetsrådgivarens uppgifter

Säkerhetsrådgivarens allmänna uppgift är att undersöka metoder med vilka de transporter av farliga ämnen som verksamhetsidkaren bedriver kan skötas så säkert som möjligt med iakttagande av bestämmelserna om transporterna. Säkerhetsrådgivaren skall främja ibruket av sådana metoder i transportverksamheten.

I verksamhetsidkarens verksamhet skall säkerhetsrådgivaren

1) övervaka iakttagandet av de bestämmelser och föreskrifter som gäller transport av farliga ämnen,

2) ge råd som gäller transport av farliga ämnen,

3) se till att till verksamhetsidkaren lämnas en årlig rapport om verksamheten i anslutning till transport av farliga ämnen, vilken skall förvaras i fem år och på begäran lämnas till den myndighet som övervakar transport av farliga ämnen och till andra myndigheter som är behöriga i frågor som gäller sådan transport för skötseln av de uppgifter som hör till deras verksamhetsområde samt till ministeriet för forskningsverksamhet,

4) se till att en i 6 § avsedd olycksrapport lämnas till verksamhetsidkaren, och på begäran också till den myndighet som övervakar transport av farliga ämnen, om en olycka som medfört fara för människor, egendom eller miljön har inträffat vid transport av farliga ämnen, och

5) sköta andra i bilaga 1 föreskrivna uppgifter.

Verksamhetsidkaren skall se till att säkerhetsrådgivaren har möjlighet att sköta föreskrivna uppgifter.

6 §

Olycksrapport

Av den olycksrapport som skall uppgöras när en händelse som medfört fara för människor, egendom eller miljön har inträffat vid transport av farliga ämnen skall framgå åtminstone följande:

1) olyckshändelsens förlopp, vilka förhållanden som rådde när olyckan inträffade samt eventuella skador,

2) vilka bekämpningsåtgärder som vidtagits på olycksplatsen,

3) vilka åtgärder den som utförde transporten och annan verksamhetsidkare har vidtagit eller kommer att vidta för att förhindra en ny olyckshändelse av samma slag.

7 §

Prov för säkerhetsrådgivare

I de ämnesområden som hänför sig till vägtransport av farliga ämnen och till järnvägstransport av farliga ämnen ordnas särskilda prov för säkerhetsrådgivare vilka också kan kombineras. Provet omfattar samtliga farliga ämnen eller, enligt sökandens förhandsanmälan, ämnen i en eller flera kategorier enligt 4 § 2 mom. Ett godkänt prov visar att personen i fråga har sådan sakkunskap som krävs av den som är säkerhetsrådgivare för transportslaget i fråga och för en verksamhetsidkare som bedriver transport av berörda farliga ämnen.

Proven skall vara skriftliga. Av särskilda skäl kan det skriftliga provet kompletteras med en muntlig del.

Prov skall ordnas tillräckligt ofta och på olika håll i landet så att deltagarnas resor till och väntetider före provet inte blir oskäligen.

Proven för säkerhetsrådgivare tas emot av Fordonsförvaltningscentralen.

8 §

Innehållet i provet för säkerhetsrådgivare

Det huvudsakliga syftet med proven för säkerhetsrådgivare är att säkerställa att personen i fråga har nödvändiga kunskaper om de risker som är förenade med transport av

farliga ämnen, om de bestämmelser och föreskrifter som gäller dessa transporter samt om de uppgifter som ankommer på en säkerhetsrådgivare. Med beaktande av transportslag skall provet omfatta de ämnesområden som avses i bilaga 2. Då provet utformas skall följande ämnesområden beaktas särskilt:

1) allmänna förebyggande åtgärder och andra säkerhetsåtgärder,

2) klassificering av farliga ämnen,

3) förpackningskrav, inklusive tankar och tankcontainrar,

4) varningspåskrifter och varningsetiketter,

5) anteckningar i transporthandlingarna,

6) hantering,

7) utbildning av personalen,

8) transporthandlingar,

9) skriftliga säkerhetsföreskrifter,

10) krav på transportutrustningen.

Provet skall omfatta minst 20 öppna frågor. Om flervalsfrågor används, skall två flervalsfrågor anses motsvara en öppen fråga. Dessutom skall varje deltagare genomföra en fallstudie som hänför sig till transport av farliga ämnen.

9 §

Kompletteringsprov för säkerhetsrådgivare

Genom ett kompletteringsprov för säkerhetsrådgivare kontrolleras att personen i fråga har sakkunskap om de omständigheter som har ändrats efter det tidigare avlagda provet för säkerhetsrådgivare.

Då kompletteringsprov för säkerhetsrådgivare ordnas skall i tillämpliga delar iaktas vad som bestäms i 7 och 8 §.

10 §

Intyg över prov för säkerhetsrådgivare

Till den som har blivit godkänd i provet för säkerhetsrådgivare ger Fordonsförvaltningscentralen ett intyg enligt den modell som finns i bilaga III till rådets direktiv 96/35/EG. Om det avlagda provet endast gäller transport av vissa farliga ämnen enligt 4 § 2 mom., skall en anteckning om intygets begränsade giltighet göras i rubriken på intyget. Intyget är giltigt i fem år från utfärdandet.

Fordonsförvaltningscentralen förlänger intygets giltighetstid med fem år, om innehavaren blir godkänd i ett kompletteringsprov för säkerhetsrådgivare under intygets sista giltighetsår.

Ett intyg för säkerhetsrådgivare vilket på behörigt sätt har utfärdats i en annan medlemsstat i Europeiska unionen eller i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet än Finland ger rätt att vara verksam som säkerhetsrådgivare enligt denna förordning i den omfattning som intyget anger.

11 §

Ändring av intyg

Fordonsförvaltningscentralen kan på ansökan ändra en säkerhetsrådgivares intyg, om sökanden uppfyller de krav som gäller utfärdande av intyg. Om sökanden önskar utvidga giltigheten för ett intyg som har begränsats enligt 4 § 2 mom., skall han eller hon på nytt avlägga provet för säkerhetsrådgivare i hela den omfattning som intyget skall gälla.

12 §

Meddelande om säkerhetsrådgivare

Verksamhetsidkaren skall på begäran meddela den myndighet som övervakar transport av farliga ämnen och vid behov andra myndigheter som i övrigt är behöriga i frågor

Helsingfors den 27 mars 2002

Kommunikationsminister *Kimmo Sasi*

som gäller sådana transporter namnet på den säkerhetsrådgivare som verksamhetsidkaren har utsett.

13 §

Frågesammanställning

Fordonsförvaltningscentralen skall göra en sammanställning av de frågor som ingått i proven för säkerhetsrådgivare och regelbundet tillställa Europeiska gemenskapernas kommission denna sammanställning.

14 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 maj 2002.

Genom denna förordning upphävs förordningen den 5 februari 1999 om säkerhetsrådgivare för landtransport av farliga ämnen (127/1999) och trafikministeriets beslut av den 8 februari 1999 om säkerhetsrådgivare för landtransport av farliga ämnen (188/1999).

15 §

Övergångsbestämmelse

Ett intyg för säkerhetsrådgivare som gäller när denna förordning träder i kraft är som sådant i kraft den tid som anges i intyget.

Trafikråd *Seija Miettinen*

Säkerhetsrådgivarens uppgifter

I säkerhetsrådgivarens uppgifter ingår övervakning av

- 1) förfaranden för att säkra iakttagandet av bestämmelserna om identifiering av farliga ämnen som transporteras,
- 2) praxis gällande beaktande av särskilda behov vid anskaffning av transportmedel för transport av farliga ämnen,
- 3) förfaranden för att kontrollera den utrustning som används vid transport, lastning eller lossning av farliga ämnen,
- 4) att verksamhetsidkarens personal har lämplig utbildning och att uppgifter om utbildningen finns i de handlingar som gäller respektive anställd,
- 5) vidtagande av brådskande åtgärder i händelse av olycka eller tillbud i samband med transport, lastning eller lossning av farliga ämnen,
- 6) undersökning av och uppgörande av behövliga rapporter om olycksfall, tillbud eller allvarliga överträdelser i samband med transport, lastning eller lossning av farliga ämnen,
- 7) vidtagande av behövliga åtgärder för att undvika att olycksfall, tillbud eller allvarliga överträdelser upprepas,
- 8) beaktande av bestämmelser och särskilda krav som gäller transport av farliga ämnen då underleverantörer eller andra avtalsparter väljs eller anlitas,
- 9) att personalen med uppdrag att transportera, lasta eller lossa farliga ämnen har fått detaljerade arbetsföreskrifter och instruktioner,
- 10) informationen om de risker som är förenade med transport, lastning och lossning av farliga ämnen,
- 11) förfaranden för att säkerställa att de handlingar och den säkerhetsutrustning som skall medfölja transporterna finns i transportmedlet och att dessa handlingar och denna utrustning uppfyller gällande bestämmelser, samt
- 12) förfaranden som är nödvändiga för att de bestämmelser som gäller lastning och lossning skall iakttas.

Ämnesområden som skall ingå i proven för säkerhetsrådgivare

1. Allmänna förebyggande åtgärder och andra säkerhetsåtgärder, såsom kunskaper om de främsta orsakerna till olyckor med farliga ämnen och de olika konsekvenserna av sådana olyckor.

2. Bestämmelser om transportslaget i fråga i nationell lagstiftning, i Europeiska gemenskapens lagstiftning och i internationella konventioner och överenskommelser som är bindande för Finland, vilka gäller

- a) klassificering av farliga ämnen, såsom
 - förfaranden för klassificering av lösningar och blandningar
 - uppbyggnaden av ämnesförteckningen
 - de olika klasserna av farliga ämnen och principerna för att klassificera dem
 - de transporterade ämnens och föremålets beskaffenhet
 - ämnens fysikaliska, kemiska och toxikologiska egenskaper,
- b) allmänna krav för förpackningar, inklusive de krav som gäller tankar och tankcontainrar, såsom
 - olika typer av förpackningar samt förpackningskod och märkningar
 - förpackningskrav och testning av förpackningar
 - förpackningens beskaffenhet och periodisk besiktning,
- c) varningspåskrifter och varningsetiketter, såsom
 - anteckningar på varningsetiketten
 - fastsättning och borttagning av varningsetiketter
 - skyltning och etikettering,
- d) anteckningar i transporthandlingarna, såsom
 - uppgifter i godsdeklarationen
 - överensstämmelseintyg från avsändaren,
- e) försändningssätt och leveransvillkor, såsom
 - transport av komplett last
 - transport av bulklast
 - transport av storcontainrar för bulklast
 - containertransport
 - transport i fasta eller avmonterbara tankar,
- f) passagerartransport,
- g) förbud och försiktighetsåtgärder vid samlastning,
- h) separation av ämnen,
- i) begränsningar av transporterade kvantiteter och undantagna kvantiteter,
- j) hantering, såsom
 - lastning och lossning, inklusive fyllnadsgrad
 - separation,
- k) rengöring och avgasning före lastning eller efter lossning,
- l) utbildning av personalen,
- m) transporthandlingar, såsom
 - godsdeklaration
 - skriftligt överensstämmelseintyg
 - intyg om godkännande av fordonet
 - fordonsförarens körtillstånd
 - kopia av eventuella dispenser
 - övriga handlingar,

- n) skriftliga säkerhetsinstruktioner, såsom
 - tillämpning av instruktionerna
 - skyddsutrustning,
- o) övervakning i samband med parkering av fordon,
- p) rutt- eller transportbegränsningar,
- q) driftsutsläpp och oavsiktliga utsläpp av förorenade ämnen vid olyckan
- r) bestämmelser och krav som gäller transportmaterielen.

Nr 275

Statsrådets förordning**om ändring av förordningen om körtillstånd för förare av fordon som transporterar farliga ämnen**

Given i Helsingfors den 27 mars 2002

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från kommunikationsministeriet, *upphävs* i förordningen den 23 december 1998 om körtillstånd för förare av fordon som transporterar farliga ämnen (1112/1998) 15 § och *ändras* 4 och 5 § samt 13 § 3 mom. som följer:

4 §

Definitioner

I denna förordning avses med

1) *fordon* alla färdiga eller ofullbordade motorfordon som har minst fyra hjul och är avsedda för vägtrafik och vilkas största konstruktiva hastighet överskrider 25 km/h, och trafiktraktorer samt släpvagnar till sådana motorfordon och traktorer, med undantag av spårbundna fordon, jordbruks- och skogsbrukstraktorer jämte släpvagnar samt rörliga motorredskap,

2) *transportenhet* ett motorfordon eller en kombination av motorfordon och släpvagn, eller en trafiktraktor eller en kombination av trafiktraktorer och släpvagn,

3) *ministerium* kommunikationsministeriet,

4) *mottagare av körtillståndsprov* en serviceproducent med vilken Fordonsförvaltningscentralen har ingått avtal enligt lagen om förarexamensverksamhet (535/1998) om mottagande av förarexamina, tillsynen över förarundervisningen och om beviljande av körtillstånd.

Då Fordonsförvaltningscentralen tar emot körtillståndsprov, övervakar utbildningen för körtillstånd eller beviljar körtillstånd gäller för den i tillämpliga delar vad som i denna förordning bestäms om mottagare av körtillståndsprov.

5 §

Krav på körtillstånd

Förare av fordon som transporterar sådana farliga ämnen på väg som avses i 3 § 1 punkten lagen om transport av farliga ämnen skall ha ett körtillstånd, om de transporterar

1) farliga ämnen i ett fordon, vars fasta eller avmonterbara tank har en volym som överskrider 1 m³,

2) farliga ämnen i ett batterifordon, vars tankar har en totalvolym som överskrider 1 m³,

3) farliga ämnen i en tankcontainer med en individuell volym över 3 m³,

4) andra farliga ämnen än explosiva varor och radioaktiva ämnen i större mängder per transportenhet än de mängder som avses i

punkt 1.1.3.6.3 (*begränsade kvantiteter*) i bilaga A till ministeriets förordning om transport av farliga ämnen på väg (277/2002) då fordonets största tillåtna totalmassa överstiger 3,5 ton,

5) explosiva varor i större mängder per transportenhet än de begränsade kvantiteterna, oberoende av fordonets största tillåtna totalmassa, eller

6) radioaktiva ämnen, som närmare definieras genom förordning av ministeriet, i större mängder per transportenhet än de begränsade kvantiteterna, oberoende av fordonets största tillåtna totalmassa.

Med avvikelse från 1 mom. behövs körtillstånd emellertid inte för sådana mindre transporter som anges närmare genom förordning av ministeriet.

Helsingfors den 27 mars 2002

Kommunikationsminister *Kimmo Sasi*

13 §

Beviljande av körtillstånd samt förfallet körtillstånd

— — — — —
Körtillstånd beviljas med en giltighetstid av högst fem år från dagen för beviljandet eller från den dag då det körtillstånd som skall förnyas upphör att gälla.
— — — — —

Denna förordning träder i kraft den 1 maj 2002.

Trafikråd *Seija Miettinen*

Nr 276

Social- och hälsovårdsministeriets förordning**om ändring av social- och hälsovårdsministeriets förordning om beräkning av jämkad solvens för försäkringsgrupper**

Given i Helsingfors den 2 april 2002

I enlighet med social- och hälsovårdsministeriets beslut *ändras* i social- och hälsovårdsministeriets förordning av den 15 december 2000 om beräkning av jämkad solvens för försäkringsgrupper (1106/2000) 1 § 2 punkten underpunkt h, 3 § 1 mom. 1 punkten underpunkt a samt 2 punkten underpunkt a och d samt *fogas* till 1 § 2 punkten en ny underpunkt i som följer:

1 §

I denna förordning avses med

2) verksamhetskapalet och minimibeloppet av verksamhetskapalet

h) det verksamhetskapi tal som avses i förordningen om poster som skall hänföras till försäkringsbolags verksamhetskapi tal och ett minimibelopp av verksamhetskapalet som är noll, när det är fråga om en försäkringsholdingsammanslutning,

i) summan av ett kreditinstituts primära och supplementära kapitalbas enligt 73 och 74 § kreditinstitutslagen (1607/1993) samt det kapitalkrav för täckning av kreditrisker som avses i 78 § i nämnda lag, när det är fråga om ett kreditinstitut eller finansiellt institut eller ett värdepappersföretag.

3 §

Det jämkade verksamhetskapalet för ett försäkringsbolag, en försäkringsförening, en försäkringsholdingsammanslutning, ett utländskt återförsäkringsföretag eller ett försäkringsföretag i tredje land (*ägaren*) omfattar:

1) ägarens verksamhetskapi tal, från vilket

avdragits följande poster som hänför sig därtill:

a) värdet av aktierna och andelarna i ett försäkringsföretag, ett utländskt återförsäkringsföretag, en försäkringsholdingsammanslutning, ett försäkringsföretag i tredje land eller ett kreditinstitut eller finansiellt institut eller ett värdepappersföretag som är anknutna företag (*anknutet försäkringsföretag*); värdet av indirekt ägda aktier eller andelar i ett anknutet företag utgörs av de ifrågavarande aktiernas eller andelarnas värde i verksamhetskapalet för företaget med direkt ägarintresse multiplicerat med ägarens proportionella andel i företaget med direkt ägarintresse,

2) den mot ägarens ägarandel svarande proportionella andelen av det anknutna försäkringsföretagets verksamhetskapi tal, från vilket avdragits följande poster som hänför sig därtill:

a) kapitallån; kapitallån beviljade av någon annan långivare än ägaren eller ett annat anknutet företag till ägaren avdras likväl endast till den del de överstiger hälften av minimibeloppet av det anknutna försäkrings-

företagets verksamhetskapital; kapitallån som upptagits för viss tid avdras till den del de överstiger en fjärdedel av minimibeloppet av det anknutna försäkringsföretagets verksamhetskapital;

— — — — —
d) investeringar i ett annat företag som är anknutet till ägaren än ett anknutet försäkringsföretag, om det förstnämnda har investerat i poster som får ingå i verksamhetska-

pitalet för vilket som helst av ett till ägaren anknutet försäkringsföretag; avdraget görs dock högst till ett belopp som motsvarar det andra anknutna företags investering i det anknutna försäkringsföretaget,
— — — — —

_____ Denna förordning träder i kraft den 1 maj 2002.

Helsingfors den 2 april 2002

Social- och hälsovårdsminister *Maija Perho*

Regeringssekreterare Juhani Turunen

FÖRFS/ELEKTRONISK VERSION

Nr 274—276, 1^{1/2} ark

EDITA PRIMA AB, HELSINGFORS 2002

EDITA PUBLISHING AB, HUVUDREDAKTÖR JARI LINHALA

ISSN 1456-9663